

משום זכר למקדש, **דכתיב** [ויקרא כג יד]:

"ולחם וקליל וכרמל לא תאכלו עד עצם היום מה-ב-זהה", ודרשיןן, "עד עצם היום הזה" — **עד עיצומו של יומו וקמבר**, "עד, ועד בכלל" — ככלומר, בכל מקום שאמרו "עד" זמן פלוני, אף אותו הזמן בכלל הדבר, ולפיכך, כשאמירה תורה "עד עצם היום הזה", הינו ש愧 אוטו הזמן בכלל הדבר, ואילך. העומר מתרתת מזמן ההקרבה ואילך. וסביר רב נחמן שכ' היהת גם דעתו של רבי יוחנן בן זכאי ולא היהת זו תקנה מחודשת שתיקון כזכור למקדש.

ומקשיןן: **ומי סבר** ליה רבי יוחנן בן זכאי כוותיה דברי יהודה שכ' יומם ששה עשר אסור מן התורה? **זהא** [והרי] **מפליג פלוג** עליה?

דתןן: **משחררב בית המקדש** **חתקין רבן יוחנן בן זכאי** **שיהא יומם הנף** **כolio אמור.**

בנין בית המקדש דוחה את היום טוב?! ותירץ, דהני ملي' בנין הבניי בידי אדם. אבל המקדש העתיד לבוא עתיד לרודת בניו ומשוכלן מן השמים, **דכתיב:** "מקדש ה' כוננו יידך". אמרם דבר זה איננו מוסכם בין המפרשים וראה בזה באריכות בילקוט מפרשים.

195. בספרים שלנו הלשון: אמר רב נחמן בר יצחק. אבל מהרש"ל הגה: רב נחמן בר יצחק אמר, כיון שרבי נחמן בר יצחק חולק על הביאור הראשון בוגרמא, ועינן מהרש"א. ובבואר עטמו של רב נחמן בר יצחק שמיין לפרש כפירוש הרראשון ראה ילקוט מפרשים.

לסמוּך על כך שודאי קרב העומר בזמנו קודם חצות היום. ואם כן איזה מכשול יהיה אם נתיר לאכול מן התבואה החדשה מצות היום ואילך?!

מתרצת הגمرا: **לא צריבא.** כלומר, להכי תיקן רבי יוחנן בן זכאי לאסור את התבואה החדשה באכילה כל יום ששה עשר, שמא יארע **דאיבני** בית המקדש **בליליא**⁽¹⁹⁴⁾ שבין חמישה עשר בניסן לששה עשר בו, ומחייב שמחת הבניין וטורח הכנסת הקרבן לא יספיקו להקריבו קודם חצות היום, ונמצאו שאכלו מן התבואה החדשה קודם הקרבת העומר.

אי גמי, אפילו יבנה ביום חמישה עשר עצמו סMOVED לשקייעת החמתה, יש לחוש שמא יתמהמהו מלקצור את העומר ממחמת שמחת הבניין עד למחרת, ולא יספיקו להקריבו קודם חצות היום.

רב נחמן בר יצחק אמר: ⁽¹⁹⁵⁾ **רבן יוחנן בן זכאי בשיטת רבי יהודה** [שהיה מתלמידיו תלמידיו] אמרה, **דאמר:** يوم ששה עשר מן התורה הוא אמור, ואין זו תקנה בעלמא

קרבן קודם תמיד של שחר, ואם כן אף אם יבנה בחמישה עשר בניסן לא יוכל להקריב עליו את קרבן העומר?!
ותירץ, לבניין בית המקדש לא יהיה מיד עם בית המשיח, אלא יהיה תלוי בזכויותינו ותפילהינו, ובאותו הזמן אחר שיבוא משיח צדקונו ודאי יבקרו כבושים ויתמינו בכל יום מתי יבנה.

194. הקשה רשי': הא קיימת לנו [שבועות טו] דין בונים את המקדש בליל, **דכתיב** "ובימים הקיים משה את המשכן", וגם ביום חמישה עשר אין בונים, **שהרי קיימת לנו** [שבועות שם] דין